

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

HONDSOLHEID IN WEST-DUITSLAND

Van bevoegde zijde vernemen wij:

Gedurende de laatste vijf jaar wordt lyssa in West-Duitsland steeds meer waargenomen¹. De ziekte verspreidt zich allengs over een groter gebied en is bij velerlei in het wild levende dieren en in mindere mate ook bij huisdieren vastgesteld. Van 1 Januari tot 15 Februari 1954 werden 78 gevallen bij dieren waargenomen in Sleeswijk-Holstein, Hamburg, Neder-Saksen, Noordrijn-Westfalen, Hessen en Beieren en wel bij 73 vossen, 20 reeën, 2 hazen, 1 eekhoorn, 1 wild zwijn, 2 honden, 8 katten en 6 runderen. In dat tijdvak werden 84 personen hetzij getroffen door lyssa, dan wel behandeld omdat zij gebeten waren door een dier, lijdend aan hondsolheid, of waarbij men de ziekte vermoedde. Een der praeventief behandelde personen werd door een eekhoorn gebeten bij een dorp, gelegen op ongeveer 22 km van de Oostgrens der gemeente Enschede. Lyssa bij dieren werd ook waargenomen op een dergelijke afstand van de Nederlandse grens ter hoogte van Zuid-Limburg.

¹Zie ook *N.T.v.G.* 1953, bl. 3068.

Amsterdam, 8 Maart 1954

REDACTIE

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

AMBULANTE BEHANDELING VAN LIJDERS AAN DEPRESSIE

Naar aanleiding van vraag No. 14¹ wil ik nog het volgende opmerken. Wek-aminen leiden tot verslaving zonder de depressieve verschijnselen te genezen. De toediening van wek-aminen voor langdurig gebruik is daarom niet aan te bevelen. Daarentegen kunnen lichte vormen van endogene depressie ambulante met stikstof-inhalaties worden behandeld. Men verkrijgt hierbij een kortdurende bewusteloosheid en een hyperaemie van het hoofdasomotorium. De door psychische conflicten veroorzaakte exogene depressies moeten psychotherapeutisch worden behandeld. Matige vormen van endogene depressie kunnen ook ambulante met electroshock worden behandeld, indien de patiënt geen neigingen tot zelfmoord heeft en er voldoende controle kan worden uitgeoefend.

¹*N.T.v.G.* (1954) **98**, 507.

Amsterdam, 23 Februari 1954

W. OESTERREICHER

Met het antwoord¹ op Vraag 14 ben ik het in hoofdzaak volkomen eens. Alleen zou ik nog krachtiger dan in het antwoord wordt gedaan, willen waarschuwen tegen het gebruik van wek-aminen. Vooral bij lichte depressies bestaat er gevaar voor verslaving, te meer aangezien deze praeparaten, die niet onder de Opiumwet vallen, overal vrij gemakkelijk zijn te verkrijgen, hetgeen mijns inziens een lacune in de wet is.

¹*N.T.v.G.* (1954) **98**, 507.

's-Gravenhage, 21 Februari 1954

P. P. LEENDERTZ

Inderdaad moet men bij het voorschrijven van wek-aminen de grootste terughoudendheid betrachten. De behandeling van endogene depressies met stikstof-inhalaties heeft zo wisselende uitkomsten dat zij ons inziens nog niet kan worden aanbevolen.

REDACTIE

BRIEFWISSELING

IN MEMORIAM PROF. DR. E. GORTER

Tot ons leedwezen verzuimden wij in aansluiting op het afscheidswoord dat prof. dr. J. SLOOFF aan zijn leermeester wijdde, te herinneren aan de schets die prof. dr. A. TEN BOKKEL HUININK¹ in ons *Tijdschrift* gaf naar aanleiding van het afscheid van prof. GORTER als hoogleraar te Leiden.

¹*N.T.v.G.* (1951) **95**, 3910.

Amsterdam, 8 Maart 1954

REDACTIE